

Sygn. akt II AKz 449/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Maciej Żelazowski (spr.)

Sędziowie: SA Bogumiła Metecka-Draus

SA Stanisław Kucharczyk

Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Jerzego Masierowskiego

po rozpoznaniu w sprawie **D. P.**

zażaleń wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 22 października 2012 r., sygn. akt III K 205/12

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia:

1. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. H. kwotę 147, 60 zł (sto czterdzieści siedem 60/100 złotych) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Skazany D. P., pismem z dnia 3 września 2012 r. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego kary orzeczone wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 7 września 2010 r., sygn. akt II K 267/10, za czyny popełnione w 2007 i w 2008 r.,
- 2) Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 stycznia 2012 r., sygn. akt III K 126/11, za czyn popełniony w dniu 2 lutego 2011 r.

Postanowieniem z dnia 22 października 2012 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w sprawie wydania wobec D. P. wyroku łącznego. W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż zgodnie z art. 85 k.k. karę łączną w wyroku łącznym można orzec tylko wtedy, gdy „sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw”. W niniejszej sprawie czyn przestępczy z wyroku III K 126/11 został popełniony 2 lutego 2011 r., a więc już po wydaniu pierwszego wyroku, tj. II K 267/10 z dnia 7 września 2010 r. Tym samym, zdaniem Sądu I instancji, brak było podstaw do wydania wyroku łącznego i dlatego należało postępowanie w tym przedmiocie umorzyć.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył skazany i jego obrońca.

Skazany w swoim zażaleniu podniósł, że sporządzając wniosek o wydanie wyroku łącznego powołał błędny artykuł. Dlatego prosi o ponowne rozpoznanie jego sprawy bez uwzględniania art. 85 k.k. i wydanie wyroku łącznego i wymierzenie mu kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji.

Obrońca skazanego zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 85 k.k. „poprzez przyjęcie, iż skazany nie spełnia ustawowych wymogów dla wydania wyroku łącznego”.

Tak podnosząc, żalący wniośł o „zmianę zaskarżonego postawienia i wydanie wyroku łącznego zgodnie z wnioskiem skazanego”.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenia skazanego i jego obrońcy okazały się bezzasadne i to w stopniu oczywistym.

Obrońca skazanego bowiem nie tylko wadliwie sformułował zarzut, nie tylko w żaden sposób go nie uzasadnił, ale jeszcze wadliwie sformułował końcowy wniosek, albowiem niemożliwe w sprawie było, oczywiście gdyby zaistniały ku temu jakiegokolwiek podstawy, wydanie orzeczenia reformatoryjnego poprzez „wydanie wyroku łącznego”, już chociażby z tego powodu, że ewentualna zmiana mogłaby dotyczyć jedynie zaskarżonego postanowienia, a postanowieniem nie można „wydać wyroku łącznego”. Zupełnym nieporozumieniem było również stanowisko skazanego domagające się „nieuwzględnienia art. 85 k.k.”, albowiem zgodnie z dyspozycją art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny można wydać wówczas, gdy zachodzą warunki orzeczenia kary łącznej. Warunki te zaś określone zostały w przepisie art. 85 k.k. Żadną zatem miarą nie można było pominąć rozważanego tutaj przepisu, a wręcz przeciwnie w sprawie bezwzględnie musiały zaistnieć warunki w nim określone, aby w ogóle możliwe było orzeczenie kary łącznej, a tym samym wydanie wyroku łącznego. Już zatem z tych powodów wniesione zażalenia nie zasługiwały na uwzględnienie.

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, że zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k., sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Tym samym orzeczenie kary łącznej, a więc i wydanie wyroku łącznego możliwe jest jedynie wówczas, gdy przestępstwa, za które orzeczono kary jednostkowe popełnione zostały zanim zapadł co do któregośkolwiek z nich nieprawomocny wyrok. Tymczasem w realiach sprawy, jak słusznie ustalił Sąd I instancji, kolejnego przestępstwa (z dnia 2 lutego 2011 r. objętego wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 stycznia 2012 r., sygn. akt III K 126/11) skazany dopuścił się już po wydaniu wyroku w stosunku do pozostałych popełnionych przez niego przestępstw (objętych wyrokiem Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 7 września 2010 r., sygn. akt II K 267/10). Tym samym brak było podstaw do przyjęcia występowania realnego zbiegu wszystkich popełnionych przez skazanego przestępstw i w konsekwencji do orzeczenia kary łącznej i wydania wyroku łącznego zwłaszcza, że Sąd w sprawie o sygnaturze II K 267/10 orzekł karę łączną.

Zasadnie zatem Sąd I instancji uznał, że w sprawie nie występowały warunki do wydania wyroku łącznego i postępowanie w tym przedmiocie umorzył.

Jedynie z urzędu Sąd Apelacyjny zauważa, że zaskarżone postanowienie wydane zostało na posiedzeniu, o którym skazany i jego obrońca nie zostali powiadomieni. Zgodnie jednak z treścią art. 96 k.p.k. (przepis art. 574 k.p.k. nakazuje w kwestiach nieuregulowanych w rozdziale 60 k.p.k. odpowiednie stosowanie przepisów o postępowaniu zwyczajnym przed sądem pierwszej instancji) strony mają prawo do wzięcia udziału w posiedzeniu wówczas, gdy ustawa tak stanowi, chyba, że ich udział jest obowiązkowy, w pozostałych zaś przypadkach mogą one wziąć udział w posiedzeniu jeżeli się stawią, chyba że znowu ustawa stanowi inaczej. W realiach przedmiotowej sprawy oczywistym było, że udział skazanego i jego obrońcy w posiedzeniu sądu w przedmiocie umorzenia postępowania na podstawie art. 572 k.p.k. nie był obowiązkowy, albowiem przepisy rozdziału 60 k.p.k. takiego obowiązku nie nakładają, a obowiązek określony w art. 80 k.p.k., pomimo że skazany był pozbawiony wolności w postępowaniu toczącym się przed sądem okręgowym, dotyczy jedynie rozprawy. Ponadto przepisy wymienionego wyżej rozdziału 60 k.p.k. nie stanowią nic na

temat prawa stron do udziału w posiedzeniu w przedmiocie umorzenia postępowania na podstawie art. 572 k.p.k., natomiast badanie dopuszczalności wydania wyroku łącznego, jako że poprzedza wyznaczenie rozprawy, w swojej istocie odpowiada uregulowaniu zawartemu w art. 339 k.p.k., który to przepis (w § 5) obowiązek lub możliwość wzięcia przez strony, obrońców i pełnomocników, udziału w posiedzeniu, ogranicza do enumeratywnie wymienionych przypadków. Nie należy jednak do nich posiedzenie w przedmiocie umorzenia postępowania na podstawie art. 572 k.p.k. (wprawdzie rozważany przepis przewiduje prawo stron do udziału w posiedzeniu w przedmiocie umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 2-11 k.p.k., ale jego literalna wykładnia wskazuje, iż nie obejmuje on swoją dyspozycją umorzenia postępowania na podstawie art. 572 k.p.k.- tak też Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 4 listopada 2009 r., II AKz 698/09, KZS 2010/11/64). Oczywistym zatem jest, że stwierdzenie przeszkody prawnej do wydania wyroku łącznego skutkuje koniecznością wydania postanowienia o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k. na posiedzeniu, w którym strony mają prawo wziąć udział, stosownie do treści art. 96 § 2 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k., jedynie wówczas gdy się stawią. Automatycznie zatem na sądzie nie spoczywał obowiązek zawiadomiania skazanego i jego obrońcy o terminie posiedzenia.

Zaskarżone postanowienie należało zatem utrzymać w mocy.

Orzeczenie o wynagrodzeniu za obronę z urzędu oparto na treści § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zmianami).